

SOS

ALHAMBRA

Foto: Ramón Ferrandis

o com salvar un cinema

Document elaborat per
Tariq Porter

SOS ALHAMBRA

PRESENTACIÓ

El **Cinema Alhambra de La Garriga** va començar l'any 1913 la seva activitat, primer com a centre social per a la celebració de concerts, balls, obres de teatre i projeccions cinematogràfiques i més tard únicament com a cinema. Durant aquest segle d'activitat es va anar convertint en un referent al municipi però fàcilment extensible a la comarca, i fins i tot a Catalunya, per la seva conservació en tant que cinema de poble amb façana modernista i interiors clàssics; pantalla única, cortina de vellut i possibilitat de fer sessions dobles o triples a la mateixa sala. El seu gerent, **Josep Maria Miró**, l'havia conservat així i, amb el pas dels anys, va romandre com un petit negoci familiar alhora que una parada obligatòria de l'oci garriguenc i vallesà.

Tanmateix, amb l'arribada de la crisi i d'unes polítiques culturals poc favorables, el Cinema Alhambra es va trobar en una situació difícil: a la disminució de públic se li va sumar l'augment de l'IVA cultural, cosa que va dificultar encara més l'assiduitat dels espectadors i espectadores. Per altra banda, el cinema requeria d'unes renovacions que es van agreujar fins a un punt crític a causa de la digitalització general dels projectors. Va ser aleshores, cap a mitjan 2013, que Miró va anunciar que davant la impossibilitat d'afrontar el cost d'un projector digital –uns 55.000 €–, hauria d'abaixar la persiana.

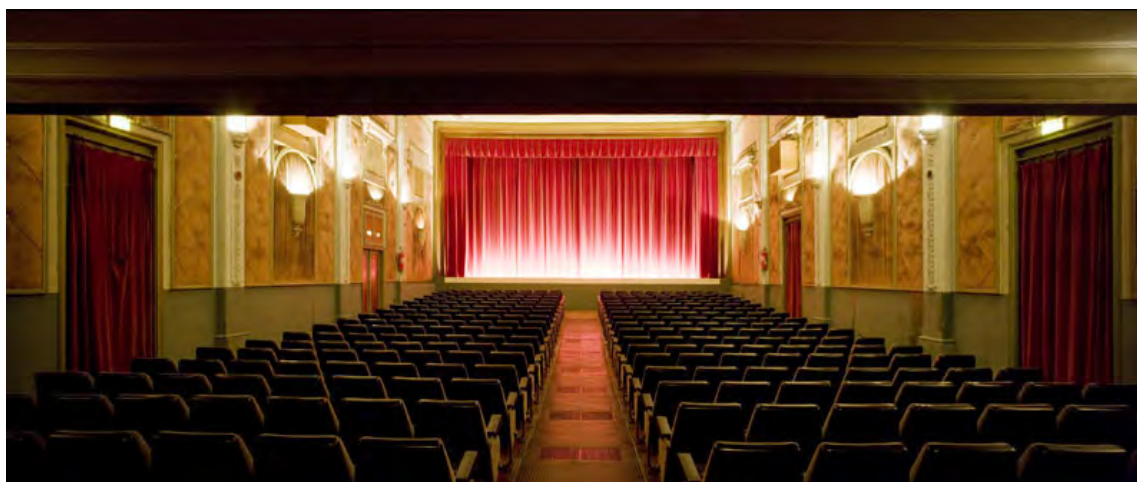

Foto: Pepo Segura

Així, el poble, colpit amb la possibilitat de perdre aquell petit temple cinematogràfic, va decidir iniciar una campanya –**SOS Alhambra**– que, encapçalada i promoguda des del **Cineclub de La Garriga**, va efectivament aconseguir que, amb el suport de molta gent de dintre i fora del poble, el Cinema Alhambra romangués obert i programant regularment. No va ser gens fàcil, i tot va estar a punt d'anar-se'n en orris quan una setmana

SOS ALHAMBRA

abans de l'acte de final de campanya i ja pràcticament celebrant la victòria, exactament dos dies abans d'inaugurar l'exposició sobre el centenari del cinema, l'arquitecte municipal va detectar unes esquerdes al sostre de l'edifici que el feien no apte per a l'ús públic. De nou mans a la obra, el Cineclub de La Garriga va coordinar un acord entre l'Ajuntament, el propietari de l'immoble, el gerent del cinema i un arquitecte, Jesús Rey, que solidàriament es va oferir a fer la feina gratuïtament.

Finalment, i després d'una segona etapa tan inesperada com finalment reeixida, el mes d'agost de 2014, i gairebé un any després del centenari de l'Alhambra, es va poder celebrar l'acte de reinauguració i el poble, el Vallès i Catalunya, conserven així un cinema històric i majestuós.

SOS ALHAMBRA

OBJECTIUS

Els objectius de la Campanya **SOS Alhambra** eren, essencialment, conservar el Cinema Alhambra actiu i obert, amb una programació regular de cinema de qualitat com fins aleshores havia estat oferint. Tanmateix, des del Cineclub La Garriga es va plantejar també que, donada la inversió de temps i recursos humans i econòmics a la causa, s'estenguessin també les possibilitats funcionals de la sala, més oberta a la contribució del cineclub i d'iniciatives populars. Els objectius, per tant, eren els següents:

- Assolir la meta econòmica per a poder afrontar el pagament d'un projector digital i les reformes adients i així **reobrir el Cinema Alhambra** com un **negoci sostenible i consolidat**.
- **Apropar el cinema a la gent** del municipi i la comarca i incentivar l'assistència al cinema a través d'una major implicació d'ambdues parts.
- Plantejar la sala del cinema com un **espai vàlid per a la celebració d'actes culturals de diverses índoles** (cinema musicat, concerts, cinefòrums...) i en col·laboració amb entitats del municipi.

Acte de presentació de la Campanya SOS Alhambra, amb la presència de l'actor Sergi López, el regidor de cultura de La Garriga Albert Benzekry, el gerent del cinema Alhambra Josep Mª Miró, l'alcaldesa Meritxell Budó, l'especialista en efectes especials Lluís Castells i el director Juan Antonio Bayona.

SOS ALHAMBRA

El cinema Alhambra es veurà abocat al tancament si no assolim entre tots la quantitat necessària per a l'adquisició del maquinari digital indispensable per a la seva continuïtat. Hi ha un munt de raons que ens impulsen a mobilitzar-nos. Aquí en tenim 10:

Perquè és una institució aixoplugada en un edifici modernista centenari, al centre històric d'una població que reivindica el modernisme

Perquè és un equipament cultural que ofereix cinema a la Garriga des de fa 85 anys

Perquè els darrers 30 anys, el seu gerent, Josep Maria Miró, i la seva família, han ofert a garriguencs, vallesans i catalans una programació rica, diversa i per a tots els gustos.

Perquè, a banda d'oferir un vastíssim ventall de cinema comercial, independent i d'autor, ha obert les seves portes a tota mena d'activitats de les entitats del poble

Perquè, lluny de conformar-se amb una programació rutinària, ha incorporat a les seves sessions presentacions dels directors, actors, productors i equips dels films que han volgut acompanyar-lo

Perquè ha acollit i difós l'obra dels autors, artistes i tècnics locals, contribuint als seus èxits professionals

Perquè ha volgut ser, també, militant actiu del cinema català, estrenant els films dels nostres autors sempre que li ha estat possible

Perquè, igualment, ha dedicat especial atenció a la llengua, prioritzant les estrenes en català, especialment dels films infantils

Perquè es tracta, malauradament, d'una excepció cultural que cal preservar; dels pocs cinemes que sobreviuen a Catalunya fora dels centres comercials

Perquè, en definitiva, ha estat actor decisiu en la nostra felicitat, en la nostra formació cultural i en el nostre entreteniment. Ens pertoca, ara, mostrar el nostre agraïment

Per tot plegat, demanem a tots els ciutadans de la Garriga, a tots els vallesans i a tots els amants del cinema i de la cultura d'arreu del país, que subscriuin el present manifest, i que, en la mesura de les seves possibilitats, contribueixin econòmicament a la campanya endegada pel cineclub la Garriga per a la salvació del cinema Alhambra. Moltes gràcies!

Més informació a: cineclub.lagarriga@gmail.com

<http://cineclub-lagarriga.blogspot.com>
[#sosalhambra](https://www.instagram.com/sosalhambra)

ACCIONS

Des de l'inici de la campanya es van realitzar diversos tipus d'accions, totes enfocades a la dinamització de la sala i a la recaptació ciutadana per a assolir el cost parcial del projector i les reformes imprescindibles. Els responsables de la campanya van començar per obrir una pàgina web dedicada a aquesta (cinealhambra.com) i el Cineclub, a través del seu blog renovat (cineclub-lagarriga.blogspot.com) i xarxes socials (Facebook i Twitter), va bolcar-se en la promoció i difusió de la campanya i tots els actes al voltant d'aquesta.

Creació d'una campanya de micromecenatge

En una plataforma pròpia, SOS Alhambra va plantejar una recaptació mitjançant el micromecenatge al qual s'hi van sumar un total de **400 donants, reunint 42.000 euros**. Les opcions eren les següents:

- 10€: menció a la pàgina web
- 20€: samarreta del Cineclub La Garriga
- 30€: soci del Cineclub La Garriga per 1 any
- 50€: soci del Cineclub La Garriga per 1 any i samarreta
- 100€: apadrinament d'una butaca del cinema

Van haver-hi donacions des de països com República Checa, Argentina o Austràlia, i moltes associacions i entitats d'altres àmbits que van acollir diverses butaques, així com empreses privades que van fer elevades donacions i actualment figuren als seients del cinema. Els partits polítics de l'Ajuntament, del govern i l'oposició, i fins i tots els que aleshores no tenien representació al consistori, també van col·laborar amb 150€ per partit.

Creació d'un vídeo promocional

La cineasta garriguenca **Meritxell Soler**, amb l'ajuda de **Manuela Porter** i **Arnau Ros**, va ser l'encarregada de rodar i muntar el vídeo promocional de la campanya *L'Alhambra fascina*, amb la participació de personalitats com **Sergi López**, **Isona Passola**, **Judith Colell**, **Ferran Mascarell** o **Jaume Figueras**, entre d'altres. El vídeo va ser rodat gràcies al suport de l'**Acadèmia del Cinema Català**, que va permetre gravar-lo en el marc de la Festa d'Estiu del Cinema Català que organitza anualment, i es va fer servir en tots els mitjans com a reclam per la campanya.

SOS ALHAMBRA

Isona Passola al vídeo L'Alhambra fascina de Mèrtzell Soler.

Programació d'actes diversos amb moltes entitats i col·laboracions

Un dels punts més estimulants i emocionants de la campanya van ser els actes organitzats i amb els quals van col·laborar moltes entitats diferents, totes amb un esperit solidari que, a més de contribuir amb la causa van evidenciar la cohesió social que tot plegat va originar. El preu de les entrades, en quasi tots els casos, aniria íntegrament a la campanya. Els actes organitzats van ser els següents:

- 27/06/13 · Cinema Alhambra | Concert: **La Troba Kung-Fú**
- 28/06/13 · Cinema Alhambra | Presentació de la campanya i sessió de cinema: *Tango libre*, amb la presència de **Sergi López, Jordi Aspa, Juan Antonio Bayona, Lluís Castells, Balter Gallart i Paco Poch**, entre d'altres
- 05/07/13 · Cinema Alhambra | Sessió documental: *Comediants, amb el sol a la maleta*, amb la presència dels directors **Elisenda Dalmau i Héctor Muniente** i altres personalitats del món del teatre
- 11/07/13 · Cinema Alhambra | Sessió de cinema i espectacle: *Crispetes* i espectacle dels **Artristras**
- 19/07/13 · Cinema Alhambra | Concert amb videoprojeccions del grup musical **Balago**

SOS ALHAMBRA

- 21/07/13 · Patronat de La Garriga | Espectacle teatral del grup de **Teatre de l'Esplai**: *Un fanàtic del Barça*
- 25/07/13 · Cinema Alhambra | Sessió de cinema: *Sí, soy yo*, amb la presència de part de l'equip
- 26/07/13 · Cinema Alhambra | Recital, concert i passi d'un curtmetratge, amb **Montserrat Carulla, Miguel Comamala** i el grup **Riu**
- 20/10/13 · Cinema Alhambra | Sessió de cinema i xocolatada amb el grup **Mainasons**
- 31/10/13 · Cinema Alhambra | Sessió de cinema: Castanyada de por, amb la projecció de *Tesis* i *La semilla del diablo*
- 22/02/14 · Auditori Municipal de La Garriga | Sessió de cinema: *La plaga*, amb la presència de **David Crespo** (BSO) i **Raül Molist**
- 22/03/14 · Auditori Municipal de La Garriga | Sessió de cinema: *Otel·lo*, amb la presència del director **Hammudi Al-Rahmoun Font**
- 24/05/14 · Auditori Municipal de La Garriga | Sessió de cinema: *La herida*

Presència setmanal al centre del poble per recaptar socis i contribucions

Pràcticament tots els dissabtes, al llarg de l'any de campanya, els responsables de la campanya instal·laven una paradeta al centre de La Garriga per a captar nous socis i persones que volguessin contribuir amb la causa. Es venien samarretes, pòsters de cinema i també hi havia la possibilitat de participar del micromecenatge.

SOS ALHAMBRA

Bar a la Festa Major de La Garriga

Durant els quatre dies i nits de la festa major del poble, es va muntar un bar a la zona de concert els beneficis del qual anirien a parar directament al pot de la campanya.

Exposició sobre els 100 anys de l'Alhambra

El 17 de novembre de 2013, pocs dies després de saber-se que el Cinema Alhambra no podria reobrir-se com estava previst a causa de les esquerdes al sostre, es va inaugurar una exposició a la Sala Municipal d'Exposicions íntegrament dedicada a l'Alhambra, que il·lustrava detalladament tota la història de l'edifici.

SOS ALHAMBRA

REOBERTURA

Després de molts esforços i aportacions des del **SOS Alhambra**, **Cineclub La Garriga**, associacions, empreses, institucions públiques i totes les persones que van participar del procés de suport al cinema, el 29 d'agost de 2014 tot plegat es va veure recompensat amb l'acte de reobertura i consegüent programació regular de l'Alhambra. A l'acte hi va assistir el Conseller de Cultura, **Ferran Mascarell**, la directora de l'Acadèmia del Cinema Català, **Montse Majench**, el president de la Federació Catalana de Cineclubs, **Julio Lamaña**, el director general de l'ICEC, **Jordi Sellas**, l'alcaldeessa de La Garriga, **Meritxell Budó**, el director a Catalunya de la 20th Century Fox, **Rafael Decozar**, el responsable comercial de Kelonik **Jordi Saperas** i, evidentment, un ple absolut de garriguenques i garriguenques que estaven desitjosos de retrobar-se amb el seu cinema.

L'acte va començar amb els discursos de **Josep Mª Miró fill**, que va fer un afectuós agraïment a tots els membres de la campanya, i posteriorment van ser els mateixos membres que van prendre la paraula fins que va ser el torn del gerent, un molt emocionat **Josep Mª Miró**. També van intervenir el Conseller Mascarell i l'alcaldeessa **Budó**.

Finalment, es va projectar en estrena *El Niño* amb tot l'equip d'imatge i so nous i el cinema reformat en una sala plena a vessar.

Així és com, en una etapa negra per la cultura i els cinemes del nostre país, en què a les notícies sobre el tancament sales, productores i distribuïdores són el pa de cada dia, una iniciativa ciutadana i innovadora va aconseguir reflotar l'Alhambra, un cinema de poble que és també una excepció, i tan de bo un referent proper en tant que sala clàssica i centenària però també com a demostració de la connexió, afecte i ferma voluntat de la gent de mantenir amb vida aquests temples del setè art.

SOS

ALHAMBRA

SOS ALHAMBRA

QUI SOM

SOS Alhambra ha estat una iniciativa portada a terme per moltíssima gent, persones, institucions i empreses. Les següents persones són una petita part de tot plegat, però també els més acèrrims defensors de la causa i els qui van col·laborar amb la campanya de manera més activa:

Carme Amador, Patrícia Astorga, Mercè Baldich, Núria Benages, Txell Catalan, Dani Codina, Pipo Codina, Xavier Cubeles, Roser Folguera, Clara Massip, Bàrbara Partegàs, Martí Porter, Tariq Porter, Jesús Rey, Glòria Rocabayera, Miquel Sebastià, Agnès Sebastià, Pepo Segura, Meritxell Soler, Julieta Sunyol, Pilar Todó, Xavier Torrents, Ivan Vergés i Miquel Vinyals.

SOS

ALHAMBRA

ANNEX

- Recull de premsa escrita

E-Mail

Contrasenya

Seguiu connectats

Les set vides de l'Alhambra

«Serà excitant imaginar noves formes d'ofereir cinema i explorar les noves possibilitats audiovisuals que ofereix el digital»

Martí Porter | Actualitzat el 19/06/2013 a les 00:01h

Aquests dies, a la Garriga anem una mica de bòlit mirant què podem fer per evitar el tancament d'una de les nostres més venerables institucions culturals. El cinema Alhambra, que durant dècades ha aguantat estoicament les escomeses del pas del temps, ha trontollat ara amb estrèpit per culpa del procés de digitalització global que ens imposa el Gran germà. En Josep Maria Miró i la seva família han suportat i superat gallardament la irrupció dels canals privats televisius, la competència brutal dels videoclubs i la seva època daurada, la proliferació de les multisales infames als centres comercials, l'aparició dels canals temàtics a la TDT, les interminables col·leccions de vídeos i dvds dels diaris i, fins i tot, ja una mica amb la llengua fora, la rivalitat desmesurada i gegant de l'internet selvàtic. Però ara esbufeguen, esgotats: s'acaba el cel·luloide, estrenar en format 35mm esdevé impossible, i només la compra d'un projector que no es poden permetre pot evitar el desastre.

A mi, passat l'ensurt inicial, la situació creada em resulta, amb perdó, molt estimulant: ja està bé de plorar, ens lleparem les ferides un altre dia, evocarem Cinema Paradiso en una altra ocasió, i ara anem per feina. En primera instància es tractarà de fer el possible, i també l'impossible, per salvar el cinema i evitar el seu tancament, però això és maco perquè ens exigeix posar a disposició d'una lluita comuna moltes de les virtuts adormides que tots tenim, demana mà esquerra i solidaritat, requereix complicitats entre agents públics i privats, mobilitza en el millor sentit de la paraula persones que treballen plegades qui sap si de forma excepcional. Aquests dies, al Cineclub la Garriga, les reunions se succeeixen a una velocitat vertiginosa, el *whatsapp* treu fum –quina vergonya, jo que sempre criticava cruelment aquest invent del diable!- i els documents a googlegroups volen d'una banda a l'altra del ciberespai, tot plegat per establir un calendari d'actuacions, una estratègia, una agenda de convidats, un seguit de propostes que siguin viables i que, en qüestió d'un parell de mesos, ens aportaran els recursos necessaris per a adquirir el maleit aparell digital. Ens en sortirem, estic segur que ens en sortirem.

Però, d'altra banda, quan hagi quedat resolt el problema tecnològic i logístic, romandrà la qüestió no resolta de la manca de públic. A la Garriga i a la resta del país, crisi i IVA salvatge a banda, els hàbits culturals i de consum canvien, i no servirà de res disposar dels mitjans tècnics i humans necessaris si l'element més indispensable del negoci, que és l'espectador, no paga l'entrada i omple la sala. Serà excitant imaginar noves formes d'ofereir cinema, explorar noves possibilitats audiovisuals que ofereix el digital; serà interessant parlar de les noves relacions que es poden establir entre el cinema Alhambra, l'ajuntament, les entitats i els ciutadans; serà un repte apassionant adaptar-se a les noves realitats i als nous formats, anar provant fórmules desconegudes fins encertar-la.

Tot plegat, un fascinant exercici de "renovar-se o morir" per partida doble, que, entomat amb ganes i empena per part de tots els culs inquiets del poble, farà que el cinema Alhambra segueixi sent, per molts anys més, una referència cultural, local i comarcal, de primera importància.

Magrada Comparteix

Alhambra + 10

Xavier Cubeles

Consultor en gestió cultural

Tot i que encara hi ha molta feina a fer, les darreres notícies de la campanya SOS Alhambra permeten pensar que els objectius proposats podaran assolir-se la propera tardor. Motivats per la iniciativa, aquestes últimes setmanes he tafanejat una mica per internet i he descobert altres Alhambres al món. Així, a més del monument andalús que és l'origen del nom, han existit teatres o cinemes Alhambra a l'Hospitalet de Llobregat, Londres, Sacramento (Califòrnia) o La Habana. També n'hi ha que segueixen actius com a Granada, Bradford (Regne Unit) i Roma, o bé que se n'ha recuperat l'edifici com a Taltal (Xile).

De la mateixa manera que s'ha esdevingut amb alguns dels seus homònims al món, el nostre Alhambra es troba davant d'una cruïlla que pot conduir-lo a la desaparició o a la supervivència. Ben segur que, al llarg dels seus 100 anys de vida, ha aconseguit superar situacions com l'actual. Però, i ara, què passarà?

La capacitat d'adaptar-se als canvis, d'innovar o d'emprendre projectes nous traça el camí que seguirem en el futur. Tant individualment com col·lectiva. Els esforços que fem per donar resposta a

les dificultats d'avui poden ser determinants de cara al futur.

Tenir criteris que orientin la presa de decisions en situacions com aquesta pot ser d'utilitat. Pensant en el futur de l'Alhambra de la Garriga, he recordat una opinió experta vinguda del Silicon Valley, bressol de moltes innovacions tecnològiques, que justificava la decisió d'apostar (o no) per un projecte sobre la base de tres grans criteris. Primer, el caràcter innovador del projecte, que ben destil·lat entre les idees existents pot arribar a justificar fins a un 20% de la decisió. Segon, la seva viabilitat econòmica, requeriment ineludible que pot representar fins a un 30% dels factors a tenir en compte. Finalment, el tercer criteri a contemplar fa referència a les persones compromeses en el projecte, aspecte que contribueix de manera molt important a la presa de la decisió, amb el 50% restant.

La mobilització desencadenada per la campanya SOS Alhambra ha posat de manifest, des del primer moment, que la iniciativa ha nascut amb el sòlid impuls d'un ampli ventall de persones, entitats i institucions: la família Miró, l'Ajuntament, el Cineclub, moltes altres entitats culturals i cíviques, empreses patrocinadores, i molts ciutadans que han fet aportacions de micromecenatge o que han assistit com a públic als actes programats. De la Garriga i també de municipis veïns. Aquest fet fa referència al tercer dels criteris esmentats i, d'altra banda, reflecteix clarament que l'Alhambra és quelcom més que una empresa privada.

No obstant això, molts ens preguntem: en l'actualitat, és raonable apostar per l'exhibició cinematogràfica quan sabem que l'assistència a les sales està decreixent a Catalunya d'uns anys ençà? És una bona idea? Serà viable? Per això, i també des de la posada en marxa de la campanya SOS Alhambra, s'ha començat a fer un treball obert i rigorós amb l'objectiu de donar resposta a aquests interrogants.

Molt probablement caldrà innovar en els usos del cinema, incentivar la participació ciutadana en la seva programació, cercar fórmules adequades que en garanteixin la viabilitat econòmica i tècnica, i també idear fórmules que incentivin una major assistència de públic a la sala. La innovació tecnològica, que ha provocat la necessitat d'un nou projecte digital, ha d'anar acompanyada d'innovació social, cultural i organitzativa. Només així podrem anar més enllà de l'entusiasme generat fins ara, i assolir una implicació encara més àmplia de la ciutadania, entitats i institucions. Sabem que l'impuls inicial ha nascut d'una forta emoció compartida, però que el futur del nostre cinema passa sobretot pel convenciment en les propostes que es formulin i l'encert en la seva gestió.

El repte consisteix a plantejar alternatives factibles, que defugin les convencions heretades del passat i el fatalisme imperant en el present, per tal de mantenir viu un espai en el que conjuntament puguem gaudir de la cultura. La perspectiva de treball que tenim: 10 anys més per a l'Alhambra.

Divendres, 2 d'agost de 2013

Del SOS Alhambra a +Alhambra: Crònica sentimental d'una aventura raonable

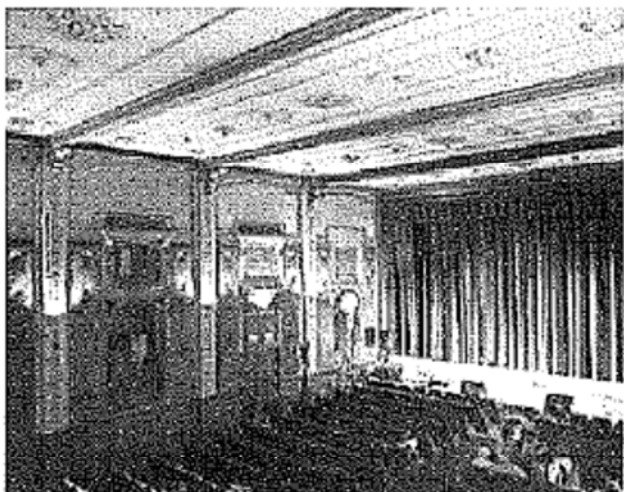
Martí Porter
Antropòleg

A finals del juny passat vaig escriure un article en aquest mateix periòdic sobre les desventures del cinema Alhambra de la Garriga i sobre la campanya que, coordinada pel cineclub del poble i amb el suport de l'Ajuntament, tot seguit es va posar en marxa per mirar de salvar-lo. Tres mesos després, podem gairebé afirmar que, abans d'acabar l'any, s'hauran recaptat els diners necessaris per a la digitalització de la sala, principal objectiu de la iniciativa SOS Alhambra. Amb aquests diners es podrà adquirir l'equipament digital adequat, canviar la pantalla i millorar el so de la sala, i, tot plegat -aspecte important per als cinèfils empedreïts-, sense renunciar al projectador de 35 mm, que seguirà a la seva cabina i oferirà, per molts anys, vesprades de glòria. Aquest octubre organitzarem encara algunes accions i actes públics; probablement, el novembre també, entre d'altres raons perquè a mitjan mes s'inaugurarà una exposició commemorativa del centenari de l'edifici, però volem donar la campanya SOS per acabada al més aviat possible: tampoc es pot eternitzar, i els responsables de la sala pensen dur a terme les obres pels voltants del mes de desembre. Òbviament, en aquell moment farem arribar el nostre agraïment individualitzat a totes les persones, entitats i empreses que, al llarg d'aquests mesos, hi hauran col·laborat, i, per suposat, explicarem a tothom i amb tot detall quants diners s'hauran aplegat, i com i quan es gastaran.

Serà moment, també, de donar una embranzida a la segona fase del nostre projecte, que hem batejat +Alhambra i en la qual una comissió ja fa unes setmanes que està treballant de valent. Perquè +Alhambra? Doncs perquè, una vegada superat l'escull de la digitalització, el que és evident és que el nostre venerat cinema de poble, el que ha acollit tantes extraordinàries sessions al llarg de tants i tants anys, el que ens ha regalat tantes tardes i nits de gaudi, només té futur si la platea és plena. Els nostres caps malalts són actualment una fàbrica d'idees per fer que l'activitat de l'Alhambra no només continuï, sinó que s'incrementi, i que ho faci amb la complicitat dels seus gestors, naturalment, però també amb la participació activa de tots els col·lectius i ciutadans que vulguin implicar-s'hi. Us imagineu que poguéssim ampliar els dies d'obertura tradicional del cinema per a activitats alternatives? O que tots els curtnetratges realitzats per gent de la Garriga o del seu entorn al llarg dels anys, que són molts, poguessin ser-hi projectats? O que entitats i empreses poguessin celebrar-hi actes propis diversos? O que sovintegessin les matinals infantils de cap de setmana? O que s'hi poguessin fer, de tant en tant, concerts i recitals de petit format? O que s'hi poguessin projectar audiovisuals històrics de les moltes associacions culturals, cíviques o esportives, aquella trobada de gegants del 87,

aquell partit de futbol del 93, aquella representació teatral del 79 que algú havia gravat en súper 8, en 16 mm o en vídeo i que es poden passar a digital i projectar en pantalla gran? O que els joves cineastes de la contrada filmessin les excel·lències dels comerços i botigues i empreses del poble i que aquests poguessin, com es feia antigament, anunciar-s'hi a preus realment assequibles? O...?

Totes aquestes coses, i moltes més, depassen en molt l'interès estrictament empresarial dels responsables de l'Alhambra. Poden ser font de riquesa social, cultural i econòmica per a tothom. Poden dinamitzar el centre històric i la vida associativa. Creiem que són possibles, creiem que són positives per a la nostra malneta autoestima, però requereixen, com a torna, molta feina col·lectiva. Per molt bona voluntat que hi posi l'empresa, per molta complicitat que trobi en l'Ajuntament, per molts esforços que faci el cineclub, l'èxit de l'aven-

tura depèn de les sinergies que siguem capaços de generar els pròxims dies, setmanes i mesos. Entre tots. Aquest dijous al vespre, a la Sala de Plens de l'ajuntament, donem el tret de sortida públic de +Alhambra amb una primera trobada oberta a les entitats de la Garriga. Si al final ens en sortim, serà gràcies a tots, i la recompensa no serà només haver plantat cara a l'onèsima onvestida d'aquesta crisi interminable. A banda de contribuir a salvar un equipament cultural, l'hauré fet una mica més nostre. En entrar al cinema, llegirem el nom de tots els ciutadans que ho hauran fet possible; potser seurem a una butaca que durà el nostre nom, o el del pare, o el del veí, o el de la botiga de sota casa; potser veurem a la pantalla el fabulós gol que vam marcar aquell dia, o la nevada a la plaça de l'església que va filmar l'avi el 62, o l'anunci de la verduleria on comprem cada dia; potser escoltarem el grupet de la germana cantar, o potser serem nosaltres, els que llegirem uns versos... Omplirem la platea, doncs, i ens sentirem orgullosos d'haver contribuït a la nostra pròpia felicitat: la quadratura del cercle.

L'endemà del SOS Alhambra

Més Alhambra convoca persones i entitats per parlar del futur del cinema de la Garriga

El concert del garriguenc Joan Garriga, que lidera La Troba Kang-Fó, va ser un dels actes amb més assistència de la campanya SOS Alhambra

La Garriga

J.M.
Un cop la campanya SOS Alhambra ja afronta la recta final de recollida de diners per dotar aquest cinema de la Garriga de les instal·lacions digitals que necessita per continuar projectant cinema de qualitat —i ho fa amb gran part del pressupost aconseguit— des de l'organització de la campanya ja comencen

a pensar en el dia després. Perquè una cosa és tenir l'equipament adequat i l'altra omplir de vida aquesta sala que precisament ara compleix els cents anys d'història.

Des de fa unes setmanes, una comissió de persones organitzades a l'entorn de Més Alhambra treballa per barrinar el futur i la viabilitat de l'únic cinema de poble que no ha sucumbit a la crisi general de les sales d'exhibi-

ció. I ara ho volen exposar a institucions, entitats i persones de la Garriga per explicar què pensen, contrastar opinions i proposar iniciatives encaminades a imaginar un futur viable per a l'Alhambra. Per això han convocat una trobada a la Sala de Plens de l'ajuntament per a aquest dijous 10 d'octubre a les 8 del vespre. A la convocatòria que han fet arribar a les entitats del poble, assegu-

ren que la trobada ha de servir per reflexionar de forma oberta i compartida.

Perquè, en opinió de Més Alhambra, més enllà de l'adquisició del projector digital, és important pensar en un nou futur. I ho fan amb un seguit de preguntes per generar debat: en quina mesura i com fer-hi més activitats? Es poden plantejar altres usos culturals a l'Alhambra? Com aconseguir

una major assistència de públic? De quina manera es pot garantir que totes les entitats de la Garriga puguin emprar el nou projector digital que hi haurà al cinema cap a finals d'any un cop tancada la recollida de diners de la campanya? Preguntes a les quals s'haurien de trobar respostes encertades. "Imaginar compromisos possibles per al futur", en diuen.

Des de Més Alhambra assenyalen que han descobert que, a més d'una sala de cinema, l'Alhambra també pot ser una sala de concerts i altres actes cívics i culturals que li donin la vida que ara mateix no té. I opinen que, com que hi ha hagut un esforç de moltes persones, entitats, institucions i empreses per recollir diners per adquirir el nou projector digital, "aquest recurs ha d'estar a disposició de tots". Amb una participació àmplia de la societat, diuen, es podrà incrementar el nombre d'espectadors al cinema i augmentar la programació d'activitats.

En el document que presentaran a la reunió assegueren que cal tenir una perspectiva temporal a mitjà i llarg termini i treballar pensant altres usos i activitats per a la sala com, per exemple, cinema més enllà de la programació regular, altres obres audiovisuals i multimèdia, concerts i espectacles de petit format i activitats cíviques i educatives. Tot plegat amb un objectiu prioritari: augmentar els assistents i diversificar els públics de l'Alhambra.

'Love Story'

Martí Porter

Antropòleg

Ara fa tot just un any, a la Garriga vam córrer el risc de quedar-nos sense cinema. El declivi forçós de les projeccions en 35mm i la irrupció del format digital era una llosa massa feixuga per a la família que regenta el cine Alhambra, i van estar ben a punt de llançar la tovallola, justament l'any que l'emblemàtic edifici modernista que l'acull celebrava el seu centenari.

Fruit d'una mobilització popular sense precedents, es va endegar la campanya SOS Alhambra per evitar el desastre: el cinema del poble havia brindat innombrables serveis a la Garriga i a la comarca, i els garriguencs i molts cinèfils d'arreu es van conxorzar per assolir la xifra necessària, adquirir l'equipament digital, cedir-lo al cinema i fer-ne possible la continuïtat. La tardor de 2013, després de tot un seguit d'accions col·lectives, voluntàries, delicioses, després de molts concerts i micromecenatges i reunions del cineclub i bars de festa major i dissabtes a mercat i nervis i apadrinaments de butaques i representacions teatrals i sessions especials i venda de samarretes i guardioles i hores robades al son, estàvem a tocar del miracle.

Però, com si d'una maledicció es

tractés, una setmana abans de donar per acabada la campanya i fer lliurament als responsables de la sala dels diners recaptats per subscripció popular, es van detectar unes esquerdes a l'edifici que van obligar al seu tancament. El cinema no es va enfonsar, però la moral dels impulsors de SOS Alhambra, per un moment, sí...

Per sort, els déus recompensen l'obstinació, i, després d'uns mesos d'incertesa, la bona voluntat del propietari del local i la sensibilitat de la família Miró envers l'esforç fet per part de tothom van impulsar la revifada. Si aquests dies passegeu pel

carrer Calàbria de la Garriga, veureu que la teulada de l'Alhambra està acabant de mular la pell i aviat, quan hi entreu, veureu que també a l'interior són moltes les novetats. Aquesta mateixa setmana, el cineclub la Garriga, en nom de SOS Alhambra, ha lliurat un taló a la família Miró per tal que puguin gestionar la compra del projector digital, d'una nova pantalla, d'un nou equip de so.

Fins a final de mes, la campanya (www.cinealhambra.com) serà oberta, i seguí-em presents, els dissabtes al matí, al mercat de la Garriga. Els possibles ingressos que encara arribin es destinaran,

íntegrament, al cinema. El dia 28, un programa de Ràdio Silenci, en directe des de la plaça de l'Església, farà un repàs de l'aventura, les seves anècdotes, les vivències que tots plegats hem anat acumulant.

Aquesta batalla, finalment, l'haurà guanyat tot el poble de la Garriga, i molta gent de Granollers i de la comarca i de Catalunya i de l'Estat, molta gent d'arreu del món, gent de França, gent d'Austràlia, gent d'Itàlia que hi ha volgut col·laborar. El dia de la inauguració l'emoció estarà a flor de pell, i tots ens fe'icitem mútuament per l'objectiu comú assolit: caurà més d'una llagrimeta de felicitat. L'endemà mateix haurem de començar a treballar per fer viable aquest entenyable, fonamental equipament cultural que tenim el privilegi de gaudir a la Garriga. De moment, en nom del Cineclub la Garriga i de SOS Alhambra, moltíssimes gràcies a tothom!

Primera entrega dels diners de la campanya SOS Alhambra als gestors del cinema. D'esquerra a dreta, Miquel Vinyals, Josep Maria Miró, Mercè Baldich, Carme Amador i Josep Maria Miró

Divendres, 20 de juny de 2014

... la gent sempre en vol més!

Xavier Cubeles
*Professor de Comunicació
 Audiovisual
 Universitat Pompeu Fabra*

D'unes setmanes ençà, quan passo pel carrer Calàbria de La Garriga, m'aturo davant del cinema Alhambra per contemplar les obres. Els treballs han avançat amb rapidesa. Quan s'inicià la campanya SOS Alhambra, ningú podia imaginar el periple que s'ha passat, i que en Martí Porter ha descrit a les pàgines d'aquest diari com una Love Story.

La setmana passada vaig trobar-me en Miró fill a la porta del cinema, i em va convidar a entrar-hi. Vaig avançar pel passadís i vaig tornar a veure en Miró pare assegut darrera la taquilla. Un "ull de bou" que, amb atenta pupila, seguia vetllant pel cinema. Aquesta vegada amb una mirada d'il·lusió, esperança i agraïment.

En Miró porta al voltant de 35 anys a l'Alhambra. Tota una vida que, junt amb l'aposta de continuïtat i modernització feta pel seu fill i la mobilització impulsada pel Cineclub La Garriga, han estat la clau de volta que ha aglutinat esforços tan diversos. Espectadors amb la il·lusió de tornar-hi. La propietat de l'edifici que revaloritza el seu patrimoni. Proveïdors tècnics i distribuïdors que atenen les necessitats d'un client fidel. Entitats, agents culturals i l'Ajuntament de La Garriga per la qualitat de vida al municipi. Creadors i productors de cinema del país, i també el Departament de Cultura de la Generalitat i la Diputació de Barcelona, pel seu compromís amb el cinema i la cultura.

Tot i la inactivitat aparent de l'Alhambra els darrers mesos, el nombre de persones que s'hi han compromès han seguit creixent i, amb la seva reobertura, serem molts els qui merescudament ens direm gràcies!

Aquestes contribucions s'estan fent amb gran

sensibilitat i estima pel cinema. Penseu que l'antic i el nou projector compartiran la petita cabina de l'Alhambra, dues opcions que plantejàvem com a antagòniques i que finalment coexistiran.

La remodelació de l'Alhambra serà un magnífic embolcall d'aquest regal que ens farem plegats: el nou projector digital. Així, hauréu assolit prou bé una primera fita: tenir un espai per gaudir d'espectacles cinematogràfics i audiovisuals a La Garriga i al Vallès Oriental en condicions molt millorades.

També caldrà una programació d'activitats atractiva: la pròpia de la sala de cinema i altres iniciatives. Els treballs endegats per Més Alhambra la

tardor passada adquireixen sentit novament, i orienten el camí a seguir: més cinema, més participació, més innovació en la difusió d'audiovisuals –nous gèneres i formats, acompanyats de música, paraula o multimèdia.

I tot plegat, per un destinatari final: el públic. Certament, els darrers anys ha decrescut l'assistència a les sales de cinema, al Vallès Oriental i a Catalunya. Fàcilment es diu que ara accedim als continguts culturals a través d'Internet, i que ja

no caldrà anar als cinemes, com tampoc a vídeo clubs, botigues de discos, quioscs o llibreries. Però... compte amb les profecies sobre la revolució digital! Aquestes dues últimes dècades se n'han fet moltes d'equivocades. L'experiència d'anar al cinema és molt diferent d'aquestes altres pràctiques culturals, i més similar a la d'anar a un concert o al teatre.

A països com Japó o Corea del Sud, on la tecnologia digital està molt avançada, el nombre d'assistents a cinema ha crescut del 2010 ençà. A altres països com Alemanya, el Canadà, Dinamarca, els Estats Units, els Països Baixos o el Regne Unit, l'evolució de la xifra d'espectadors ha estat menys negativa que aquí, i fins i tot ha evolucionat positivament alguns anys.

Potser hi ha altres explicacions més consistents sobre la situació a casa nostra. Com la singular gravetat de la crisi econòmica i l'elevada taxa de joves en atur. O bé, que la despesa en cultura de les famílies a Catalunya (i a Espanya) és força inferior a la mitjana europea. Per contra, la nostra despesa en bars i restaurants quasi la duplica (tot i que també és més barat consumir a casa). Penso que un diagnòstic en aquest sentit permetrà trobar solucions més efectives.

En qualsevol cas, el repte és decidir quin equilibri volem entre les diferents formes de vida cultural a la nostra societat: aïlladament a la llar, o en comunitat a les places i carrers, a teatres i auditoris, i també als cinemes (a més dels bars i restaurants).

Aconseguir-ho depèn, sobretot, de tots nosaltres. Vull imaginar l'Alhambra amb més públic. Sentirem de nou l'olor i el cruixir de les crispetes. S'apagaran els llums i el nou projector il·luminarà la pantalla. Algú farà un esternut: *aaa... xim*; tot seguit sentirem dir *Salut!* i després *Gràcies!* L'espectacle haurà començat.

I, en acabar, com canta el joglar al *mariaclú* a la seva "Balada bandolera", els aplaudiments diran "que soni la banda una vegada més...", que la gent sempre en vol més."

Divendres, 18 de juliol de 2014

Petits miracles a l'Alhambra

Xavier Cuboles
Espectador satisfet

Wendy és una editora de llibres de Manhattan que decideix treure's el carnet de conduir mentre el seu matrimoni es dissol. Ho fa per ser més autònoma i poder veure la seva filla. Darwan és un sij, refugiat polític de l'Índia, que es guanya la vida com a taxista i professor d'una autoescola. Ell li ensenyarà a conduir. Dues persones que viuen en dos petits mons de Nova York, que es troben casualment i entre les quals es comença a gestar una "mena de miracle".

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Learning to Drive*, basada en una història real, que vam poder veure al cinema Alhambra de la Garriga el segon cap de setmana de juliol. En una calorosa nit d'estiu, vam compartir-la –en versió original– amb la seva directora, Isabel Coixet. Aquell divendres es va penjar el cartell d'entrades exhaurides al cinema.

En Josep M. Miró (fill) va presentar la sessió dient-nos que Isabel Coixet tenia acordat venir al cinema durant la campanya "SOS Alhambra". Però això no fou possible pel tancament sobtat de l'equipament el novembre de 2013. Un cop reobert, Isabel Coixet va venir en compliment del seu compromís i, en agraïment, el Cinema i el Cineclub van regalar-li –a més d'unes botifarres de la Garriga– l'apadrinament d'una butaca de l'Alhambra. El seu nom ja figura juntament amb altres persones i entitats que han fet possible la continuïtat de la sala.

Entre moltes altres coses, Isabel Coixet ens va explicar que el seu interès pel cinema s'originà de ben petita quan freqüentava el cinema Texas del barri de Gràcia de Barcelona, on un familiar seu

treballava a la taquilla. També allà va aprendre a gaudir com a espectadora de cinema, de la mateixa manera que encara fa avui.

Aquestes paraules de Coixet evocaven en Totò de *Cinema Paradiso*. L'infant inseparable d'Alfredo (el projectionista de la sala) i que de gran esdevé un exitós director de cinema. La història d'aquesta pel·lícula és ben coneguda: en Totò, passats els anys i ja famós, retorna al seu poble natal per assistir al funeral del seu amic Alfredo. Allà contempla, desolat i envoltat de pols, l'enderrocament del Cinema Paradiso.

Josep M. Miró (pare) en acabar aquella sessió, "les excavadores havien arribat unes setmanes abans fins a les parets del cinema Alhambra per enderrocar les cases veïnes...". Ens hem dit en més d'una ocasió que la campanya "SOS Alhambra" ha estat com una "mena de miracle".

Ara farà un any que l'Alhambra inicià una nova etapa amb el projector digital i ens ha ofert cinema cada setmana. Això ja no és una utopia, sinó una realitat. Els que hi treballen i participen programant-hi activitats han estat lleials a la determinació per mantenir viu el cinema a la Garriga. Imaginen i

busquen nous viatges, descobertes o experiències que traslladen els seus espectadors a llocs nous, sovint sorprenents. De vegades, s'aconsegueix el somni d'omplir la sala. Tot i el notable increment d'assistents respecte a temporades anteriors, molts dies queden butaques buides. Ens esperem, com en altres cinemes, per conduir-nos del nostre petit món vers situacions inesperades, com s'esdevé a *Learning to Drive*.

En un moment de grans dificultats, com l'actual, Isabel Coixet ens suggereix que mirar persones d'altres mons amb uns nous ulls ens ajuda a explorar camins desconeguts que poden donar resposta als reptes existents. El cinema (i la cultura) ens estimula a renovar la visió que cadascú té del seu petit món, i a reconfigurar-la de manera compartida. Participar i gaudir del cinema, la lectura, la música o el teatre és un continuat aprenentatge de conducció de les nostres vides més enllà dels racons on som.

Quan Isabel Coixet es va decidir a realitzar el film *Learning to Drive* va dir-se a si mateixa: "Sí, és clar, som-hi". La mateixa actitud va impulsar la campanya "SOS Alhambra" i la reobertura del cinema. I també ha orientat el treball del primer any d'activitat de la sala en aquesta nova etapa. Encara que només sigui de vegades, així neixen i es fan realitat aquesta "mena de miracles".

En Salvatore Cascio, l'actor que protagonitzà el paper del nen Totò, va venir a la Garriga a finals de maig. Amb ell es va projectar *Cinema Paradiso* i podeu imaginar-vos l'impacte experimentat per tots el que hi érem. Sobretot, en veure les imatges de la destrucció de l'edifici del Cinema Paradiso a la gran pantalla de l'Alhambra, un cinema que s'havia salvat feia pocs mesos! Com em va comentar en

Divendres, 17 de juliol de 2015